

فهرست مطالب

عربی دوازدهم (انسانی)

شماره صفحه

۶

۹

۱۲

۱۵

۱۸

۲۱

۲۴

۲۷

۳۰

۳۳

۳۶

۳۹

۴۲

۵۴

فهرست مطالب

نمونه سؤالات نوبت اول و نوبت دوم

آزمون (۱) نوبت اول

آزمون (۲) نوبت اول

آزمون (۳) نوبت اول

آزمون (۴) نوبت اول

آزمون (۵) نوبت دوم

آزمون (۶) نوبت دوم

آزمون (۷) نوبت دوم

آزمون (۸) نوبت دوم

آزمون (۹) نوبت دوم

آزمون (۱۰) نوبت دوم

آزمون (۱۱) نوبت دوم

آزمون (۱۲) نوبت دوم

پاسخنامه تشریحی

خلاصه درس‌ها

آزمون (١) نوبت اول

١ ترجم الكلمات التي تحتها خط.

- (الف) دَوَاؤْكَ فِيکَ وَ مَا تُبَصِّرُ.
 (ب) يُسْتَخْدِمُ الْدِيَنَامِيْتُ فِي شَقِّ الْقُوَّاتِ.
 (ج) أَلَّا بَرَأَ لَمْ يُحْلِسْ بِنَةً عَنْهُ.
 (د) الْزَّرَافَةُ بِكُمَاءُ.

٠/٥

٢ أكتب في الفراغ الكلمتين المترادفتين والمتضادتين. (كلمات زائدتان)

راخت - ليسـت - حـيـةـ الـأـمـلـ - جاءـتـ - الـيـأسـ - الشـعـيرـ

- (الف) ----- ≠ -----
 (ب) ----- = -----

٠/٢٥

٣ عـينـ الـكـلـمـةـ الـغـرـبـيـةـ فـيـ الـمـعـنـىـ:

عـظـمـ عـفـافـ عـصـبـ لـحـمـ

٠/٢٥

٤ أكتب جمع الكلمة التي تحتها خط.

شاهدـ أـنوـشـروـانـ فـلـاحـ عـجوـزـ.

٧/٥

٥ ترجم هذه الجمل إلى الفارسية:

- (الف) النـاسـ أـكـفـاءـ أـبـوـهـمـ آـدـمـ.
 (ب) هـلـ خـلـقـ الـإـنـسـانـ مـنـ فـقـهـةـ أـمـ حـدـيدـ.
 (ج) إـنـزـعـجـ الرـسـوـلـ (صـ)، حـيـنـ رـأـهـ.
 (د) عـلـىـ الـإـنـسـانـ أـنـ يـسـقـيـدـ مـنـ التـقـيـيـةـ وـ يـسـخـدـمـهـاـ فـيـ حـيـاتـهـ.
 (هـ) أـلـفـرـدـ مـنـحـ تـرـوـتـةـ لـشـرـاءـ الـجـوـائزـ الـذـهـبـيـةـ لـكـيـ يـصـحـحـ خـطاـهـ.
 (وـ) كـانـتـ السـيـماـ تـحـسـنـ الـبـيـيـ (صـ) صـغـيـرـاـ وـ تـلـاـعـبـهـ.
 (زـ) «قـالـواـ لـأـعـلـمـ لـنـاـ إـنـكـ أـنـتـ عـلـمـ الـغـيـوبـ»
 (حـ) «فـيـمـاـ رـحـمـهـ مـنـ اللـهـ لـنـتـ لـهـمـ وـ لـوـ كـنـتـ قـطـاـ غـلـيـطـ الـقـلـبـ لـأـنـفـضـوـ مـنـ حـولـكـ.»
 (طـ) قـدـ إـسـتـفـادـ الـإـنـسـانـ مـنـ هـذـهـ الـمـادـةـ فـيـ حـمـرـ الـمـنـاجـمـ وـ تـحـوـيلـ الـتـلـالـ إـلـىـ السـهـولـ.
 (ىـ) مـاـ مـنـ رـجـلـ يـغـرـسـ غـرـسـاـ إـلـاـ كـتـبـ اللـهـ لـهـ مـنـ الـأـجـرـ قـدـرـ ماـ يـخـرـجـ مـنـ ثـمـرـ ذـلـكـ الـغـرسـ.

٠/٥

٦ انتخب الترجمة الصحيحة.

(الف) لاـجـهـادـ كـجـهـادـ النـفـسـ.

- (أـ) جـهـادـ مـانـنـدـ جـهـادـ باـ نـفـسـ نـيـسـتـ.
 (بـ) أـشـاهـدـ قـاسـمـاـ وـ هـوـ جـالـسـ بـيـنـ الشـجـرـيـنـ.
 (أـ) قـاسـمـ رـاـمـيـ بـيـنـ، درـ حـالـيـ كـهـ مـيـانـ دـوـ درـخـتـ نـشـستـهـ استـ.
 (بـ) قـاسـمـ رـاـدـيـدـمـ وـ اوـ بـيـنـ دـوـ درـخـتـ نـشـستـهـ استـ.

١

٧ كل الفراغات في الترجمة الفارسية.

- (الف) خـيـرـ النـبـيـ الشـيـماءـ بـيـنـ الـإـقـامـةـ وـ الـعـوـدةـ.
 (بـ) يـامـيرـ (صـ) شـيـماءـ رـاـ درـ ياـ برـگـشتـنـ

آزمون (۱) نوبت اول

(درس دوم)

ب) نَسَرَتْ إِحْدَى الْصُّحْفِ الْفُرْنَسِيَّةِ عَنْوَانًا خَطًّا.
یکی از روزنامه‌های فرانسوی عنوان اشباھی را -----.

(درس اول)

ج) ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبٌ فِيهِ هُدَىٰ لِلْمُتَّقِينَ﴾
آن کتاب ----- هدایتی برای پرهیزگاران است.

۲

ترجم الأفعال التي تحتها خطٌ.

(درس اول)

الف) إِنْسَغَفَرُوا مِنْ ذُوبِكُمْ.

(درس اول)

ب) إِلَهِي لَا تَنْطَعِ رَجَائِي وَأَنْتَ رَجَائِي.

(درس اول)

ج) آمِنْ بُجْلِسِنَ الصُّبُوفَتِ فِي الْغُرْفَةِ.

(درس اول)

د) لَيَكُمْ تَعْفُرُونَ.

(درس دوم)

ه) ذُكْرُتِ بِالْخَيْرِ.

(درس دوم)

و) كَانُوا يَمْتَبِعُونَ عَنِ النَّّومِ.

(درس دوم)

ز) لَنْ يَتَكَانِبُ الْزَّمِيلَانِ.

(درس دوم)

ح) لَا تَكْتُبِي شِيئًا.

۸

۹

عِنِّ الفِعْلِ الْمَنَاسِبِ لِلْفَرَاغِ

(درس دوم)

الف) هَلْ لَا وَاجِبُكُمْ؟ (تَكْبُوا - تَكْبُونَ - يَكْبُونَ)

(درس اول)

ب) لِـ الْقُرْآنِ. (أَفَهُمْ - أَفْهَمْ - أَفْهَمُ)

(درس سوم)

ج) الْمُعَلَّمُونَ فِي الصَّفَّ. (دَرَسَ - دَرَسَ - دَرَسُوا)

(درس سوم)

د) التَّلَامِيدُ فِي الْمُسْتَقْبِلِ. (آمِ يَرْجِعُ - لَنْ يَرْجِعَ - مَا رَجَعَ)

۱۰/۲۵

عِنِّ اسْمِ لَا تَأْتِي لِلْجِنْسِ.

لا يَقُولُ أَحَدٌ: لَا عِلْمٌ لِي فِي الدُّنْيَا.

۹/۲۵

عِنِّ خَبْرِ الْحَرْفِ الْمُسْتَبَهِ فِي الْعَبَارَةِ التَّالِيَةِ.

إِيَّاهُتْ عَنْ مَعْنَى «الْعَصَازِي» فِي الْمُعْجَمِ: لَعَلَّ الْكَلِمَةَ مَكْتُوبَةٌ فِيهِ.

۱۱

عِنِّ الْمُحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلَمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ.

(درس سوم)

الف) تَحْنُنْ نَعْرُسْ أَشْجَارًا لِكِي يَأْكُلَ مِنْ ثَمَارِهَا الْآخِرَونَ.

(درس دوم)

ب) الْمُخْتَرَعَاتُ الْحَدِيثَةُ سَاعَدَتِ الْبَشَرَ لِتَسْهِيلِ أُمُورِ الْحَيَاةِ.

(درس سوم)

ج) إِشْتَرِيَتُ أَنْوَاعَ الْفَاكِهَةِ إِلَّا أَنَانَاسِ.

(درس دوم)

د) وَصَلَ الْمُسَافِرُونَ إِلَى الْمَطَارِ مُتَّاخِرِينَ وَرَكِبُوا الطَّائِرَةَ.

۱۱/۱۵

عِنِّ اسْمِ الْفَاعِلِ وَاسْمِ الْمَفْعُولِ وَاسْمِ التَّفْضِيلِ وَاسْمِ الْمَكَانِ.

فِي الْإِنْسَانِ انْطَوَى الْعَالَمُ الْأَكْبَرُ

أَيُّهَا الْفَاخِرُ جَهَلًا بِالثَّيْبِ

الْفَرِدُ قَدْ بَأَيَ مُؤَسَّسَةً «جَائِرَةٍ نُوبِل»

أَسْرَى بِعَبْدِهِ مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

۹

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

٥/٥

آزم——ون (١٢) نوبت دوم

٧

إِنْتَخِبِ التَّرْجِمَةِ الصَّحِيحةَ.

(الف) لَنْ تَمْتَعَ عَنِ الْخُرُوجِ.

○ (١) از خارج شدن خودداری نخواهیم کرد.

○ (٢) از خارج شدن امتناع نمی کنیم.

(درس اول)

ب) لَمْ يُجْلِسُوا التَّلَامِيدَ فِي الصَّفَّ.

○ (١) دانش آموزان را در کلاس نشاندند.

○ (٢) دانش آموزان در کلاس نشستند.

٨

تَرْجِمِ الْأَفْعَالِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ.

(الف) يَعْمَلُونَ عَنْ أَعْمَالِهِمِ الْقَبِيحةِ.

ب) قَدْ يَذْكُرُ الْأَسْتَادُ تَلَامِيدَهُ الْقَدَماءِ.

ج) كَانَا يَقْطَعُانِ الْأَحْبَالَ إِلَى قِطْعٍ صَغِيرٍ.

د) هِيَ كَاتِبٌ قَدْ رَجَعَتْ إِلَى بَيْتِهَا.

ه) جَدِّي وَ جَدَّتِي تَدَكَّرَانِي.

و) مَا أَرْسَلْنَا كَتَابَكُنَّ.

ز) الْأَنْاسُ سَوْفَ يَنْتَهُونَ عَادَةً.

ح) لَيْتَهُمْ يَعْمَلُونَ أَصْدِيقَاهُمْ.

٩

أَكْتُبِ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِمَا تَحْتَهَا خَطٌّ.

(الف) «جَادِلُهُمْ بِالِّتِي هِيَ أَحْسَنُ»

ب) مَنْ لَمْ يُؤْدِبِهِ الْوَالِدُانِ صَغِيرًا يُؤْدِبُهُ الزَّمْنُ.

٢

١٠

عَيْنِ اسْمِ الْفَاعِلِ، اسْمِ الْمَفْعُولِ، اسْمِ الْمِبَالَغَةِ وَ اسْمِ التَّقْضِيلِ فِي الْعِبَارَاتِ الْثَالِيَةِ.

(الف) التَّلَامِيدُونَ إِعْتَدَرُوا مِنْ أَيْبِهِمْ.

ب) يُبَيِّنُ مُؤْسَسَةً جَائِزَةً نَوْبِلَ وَ الْمَعَامِلُ فِي الْمَدِينَةِ.

ج) اللَّهُ أَعْلَمُ وَ هُوَ عَلَّامُ الْغَيُوبِ.

١

١١

عَيْنِ الْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ وَ تَوْعِهِ، الْحَالِ، الْمُسْتَنِى وَ الْمَنْدَادِي فِي هَذِهِ الْعِبَارَاتِ.

(الف) ذَهَبَتِ الْيَنْتُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ فَرِحَةً.

ب) أَيَّهَا الْفَلَاحُ أَتَأْمُلُ أَنْ تَعِيشَ فِي الدُّنْيَا عِيشَ الْأَعْيَاءِ؟

ج) قَرَأْتُ الْكِتَابَ فِي الْمَكْتَبَةِ إِلَّا مَصَادِرَهُ.

٥/٥

١٢

عَيْنِ اسْمِ الْحَرْفِ الْمُشَبِّهِ بِالْفِعْلِ وَ حَبْرَهُ وَ اذْكُرْ إِعْرَابَهُ.

لَيْتَ فَصَلَ الرَّبِيعَ طَوِيلًا فِي بَلَدِنَا.

٤/٥

١٣

عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي «الْتَّحْلِيلِ الْصَّرْفِيِّ» وَ «الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ» فِي الْعِبَارَةِ.

«لَا كَنْزَ أَنْتَ مِنِ الْقَنَاعَةِ».

١) كَنْزَ:

○ (الف) اسم، مُذَكَّرٌ، مفرد، مُعْرِبٌ / اسم «لا» التَّافِي لِلْجِنْسِ

○ (ب) اسم، جمع تكسير، مُعْرِبٌ / مُبْتَداً وَ مَرْفُوعٌ

٢) أَغْنَى:

○ (الف) فعلٌ ماضٍ، مفرد مُذَكَّرٌ غائبٌ، معلومٌ

○ (ب) اسمٌ تقْضِيلٌ، مفرد، مُعْرِبٌ / خَبَرٌ «لا» التَّافِي لِلْجِنْسِ

آزمون (۱۲) نوبت دوم

۱۴

الف) ابْعَذْ كَلْمَةً مُنَاسِبَةً لِلتَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَةِ.

- ۱) عِلْمٌ يَبْحَثُ عَنْ خَصَائِصِ الْمَوَادِ وَالظَّواهِرِ الطَّبِيعِيَّةِ وَالطاَقَةِ. (الكيمياء - الفيزياء - الطّب)
- ۲) حَيْطُ أَيْضُ فِي الْجِسْمِ يَجْرِي فِيهِ الْحِسْنُ. (الدم - العصب - اللحم)

ب) إِفْلَأُ الْفَرَاغَ بِالْكَلْمَةِ الْمَنَاسِبَةِ. (كلمات زائدتان)

حَفْظٌ - مُقِيمٌ - أَحْسَنَ - قَتْلٌ

- ۱) هَدَدَ الرَّجُلُ الطَّبِيعَةَ فِي الْمَزَارِعَةِ بِبُومَاتِهَا.
- ۲) رَبَّ اجْعَانِي الصَّلاَةَ وَمِنْ ذُرِّيَّتي.

عيين الصريح والخطأ حسب الحقيقة.

الف) لِلْمُؤْمِنِ حَصْلَتَانِ: الْبُخْلُ وَالْكِدْبُ.

ب) تُمْتَحَنُ جَائِرَةً نُوبِلَ إِلَى مَنْ يُفْدِي الْبَشَرِيَّةَ فِي مَحَالَاتِ كَالسَّلَامِ وَالطَّبِّ.

ج) لَا يَغْفِرُ اللَّهُ الذُّنُوبَ إِلَّا السُّرُكِ بِاللَّهِ.

د) نُرِيدُ إِنَارَةَ الْقُلُوبِ وَالْعُقُولِ مِنَ اللَّهِ.

درست	☐ نادرست	درست
درست	☐ نادرست	درست
درست	☐ نادرست	درست
درست	☐ نادرست	درست

۱۵

ب) آفهُم («لِ» اول جمله جازمه است). (۰/۲۵)
ج) درس: معلمون جمع مذکر است، پس باید فعل اول جمله مفرد مذکر باشد. (۰/۲۵)

د) آن یرجع: آن از ادات ناصبه است که فعل مضارع را تبدیل به مستقبل مینماید و با توجه به کلمه «مستقبل» در عبارت حتماً باید از لفظ «لن» استفاده شود. (۰/۲۵)

۱۰ اسم «لا» التایفیه: علم / خبر «لا» التایفیه: (لِ) (۰/۲۵)

۱۱ اسم الحروف المشبهة: الكلمة / خبرها: مكتوبة (۰/۲۵)

الف) نحن: مبتدا / أشجاراً: مفعول / الآخرون: فاعل (۰/۵)
ب) الحديثة: صفت / تسهيل: مجرور به حرف جر / الحياة: مضاف اليه (۰/۵)
ج) الأنناس: مستثنى و منصوب (۰/۵)
د) متأخرین: حال و منصوب به «يا» (۰/۵) مرجع الحال: المسافرون

۱۳ اسم الفاعل: الفاخر / اسم مفعول: مؤسسة / اسم التفضيل: الأكبر / اسم المكان: المسجد / اسم مبالغه: النفس العمارة / اسم التفضيل: الصغرى (هر مورد ۰/۴۵)

۱۴ الف)
(۱) عنصری فلزی گران‌بها که برای زینت زن است. (مس - آهن - طلا) (۰/۲۵)
(۲) حشره‌ای کوچک که در سعی و تلاش مثال زده می‌شود. (ملخ - مورجه - مگس) (۰/۲۵)
(ب)
(۱) «أَفْوَاهِهِمْ» بادهان‌هایشان چیزی که در دل‌هایشان نیست می‌گویند. (۰/۲۵)
(۲) «سُبَات» از خواب رفتن خرد به خدا پناه می‌بریم. (۰/۲۵)

۱۵ الف)
(۱) عَمِيلَ أَفِيرْدَ مُجِيدًا (۰/۲۵)
(۲) ليُجرِي فيه تجارتَه. (۰/۲۵)

(ب)
(۱) پدر آلفرد کارخانه‌ای بر پا نکرد. (خطا) (۰/۲۵)
(۲) برادر آلفرد در انفجار آزمایشگاه کشته شد. (صحیح) (۰/۲۵)

پاسخ آزمون (۲) عربی (۳)

۱ الف) حرکت داد (۰/۲۵)
ب) به زور بگیرم (۰/۲۵)
د) شیرخوارگی (۰/۲۵)
ج) تندخو (۰/۲۵)

پاسخ آزمون (۱)

عربی (۳)

۱ الف) نمی‌بینی (۰/۲۵)

ج) نشاند (۰/۲۵)

۲ الف) راحت ≠ جاءَتْ (رفت و آمد) (۰/۲۵)
ب) خَيْبَةُ الْأَمْلِ = أَلْيَاس (نا امیدی) (۰/۲۵)

۳ گوشت - عصب (پی) - پاکدامنی - استخوان (۰/۲۵)
الْعَجَاجِزُ (پرمردها) (۰/۲۵)

۴ الف) مردم همتا و هم مرتبه هستند، پدرشان آدم است. (۰/۵)

ب) آیا انسان از نقره یا آهن خلق شده است؟ (۰/۵)

ج) رسول (ص) ناراحت شد، هنگامی که او را دید. (۰/۵)

د) انسان باید از فناوری استفاده کند و آن را در زندگی اش به کار برد. (۰/۷۵)
ه) آفرید ثروتش را برای خریدن جوائز طلایی بخشید تا اشتباهش را تصحیح کند. (۰/۷۵)

و) شیماء پیامبر (ص) را در کودکی در آغوش می‌گرفت و بالوبازی می‌کرد. (۰/۷۵)
ز) گفتند هیچ داشتی نداریم، همانا تو بسیار دانای امور نهان هستی. (۰/۷۵)
ح) پس به برکت رحمتی از جانب خداوند با آنان نرم شدی و اگر تندخوی سنگدل بودی قطعاً از دورت پراکنده می‌شدند. (۰/۱)

ط) انسان از این ماده در کدن معدن‌ها و دگرگونی تپه‌ها به دشت‌ها استفاده کرده است. (۰/۱)

ی) هر مردی (شخصی) درختی را نکاشت؛ مگر اینکه خداوند برای او پاداشی را نوشت به اندازه آن‌چه که از میوه آن نهال خارج شود. (۰/۱)

۶ الف) گزینه ۲: لا + اسم = هیچ نیست (۰/۲۵)

ب) گزینه ۱: «و» در جمله «حالیه» است. (۰/۲۵)

۷ الف) ماندن - اختیار داد (۰/۵)
ب) پخش کرد (۰/۲۵)

ج) که هیچ شکی در آن نیست، (۰/۲۵)

۸ الف) آمرزش بخواهید (۰/۲۵)
ب) تبر (۰/۲۵)
د) بیامزید (۰/۲۵)
ه) یاد شدی (۰/۲۵)
ز) نامه‌نگاری نخواهند کرد. (۰/۲۵)
ج) ننویس (۰/۲۵)

۹ الف) تکبُونَ (بعد از «هَلْ» هرگز «لا» نهی نمی‌آید. و چون ضمیر «كُم» است، تکبُونَ صحیح است. (۰/۲۵)

۱۱

اسم الْعَرْفُ الْمُسَبَّبَةُ: فَصْلٌ (۰/۲۵)

۱۲

الف) الْقَحْرُ: مبتدأ / ثابتٍ: صفت (۰/۵)

ب) اللَّهُ: فاعل / التَّاسِعُ: مفعول (۰/۵)

ج) لِإِسْتِخْرَاجٍ: جار و مجرور / التَّجْمِيلُ: مضاف اليه (۰/۵)

د) الْعِلْمُ: مستثنى (۰/۲۵)

ه) مُبْتَسِّمًا : حال (۰/۲۵)

۱۳

اسم فاعل: الشَّامِنَةُ - الْمُحْسِنُينُ / اسم مفعول: مَرْتُضُوْصُ / اسم مبالغة: عَفَّارُ /

اسم تفضيل: أَسَدُ / اسم مكان: مَفْسَدَةُ (هر مورد ۰/۲۵)

۱۴

الف)

۱) (الْعَصْبُ): عصب، رشته‌ای سفید در جسم که در آن حس جاری است. (۰/۲۵)

۲) (سلَبٌ): از او با قهر و زور گرفت. (۰/۲۵)

ب)

۱) (عشرات): آلفرد به ساخت ده کارخانه اقدام کرد. (۰/۲۵)

۲) (آغْلَمُ): خداوند به آنچه پنهان می‌کنید داناتر است. (۰/۲۵)

۱۵

الف) يَعْرُسُ فَسِيلَةً جَوْزٍ (۰/۲۵)

ب) تُنْمِيُّ بَعْدَ عَشْرَ سَنَوَاتٍ. (۰/۲۵)

ج) هَلْ تَأْكُلُ أَنْ تَعِيشَ حَتَّى تَأْكُلُ مِنْ ثَمَرَاهَا؟ (۰/۲۵)

د) قَالَ الْفَلاحُ: مَا أَسْرَعَ إِثْمَارَ هَذِهِ السَّجْرَةِ. (۰/۲۵)

پاسخ آزمون (۳)

عربی (۳)

۱

الف) طلا (۰/۲۵)

ج) بر هم نهاده نمی‌شود (بسته نمی‌شود) (۰/۲۵)

د) سخت (محکم) (۰/۲۵)

۲

الف) الْكَعْوَهُ ≠ الْمُخَالَفُ (۰/۲۵)

ب) الْأَمْرَدُ = الْيَافِعُ (۰/۲۵)

همتاً ≠ مخالف

پسر جوان = جوان کم‌سال

۳

الف) عَلَّا (گران شد) (۰/۲۵)

ب) القصیرة (درد، درمانگاه، کوتاه، نسخه) (۰/۲۵)

۴

الف) انسان در گذشته نمی‌توانست کوهها را بشکافد؛ ولی بعد از اختراع

دینامیت، کوهها برای دست یافتن به معادن شکافته شدند. (۱)

ب) ما نباید گمان کنیم که پیکرهایی کوچک هستیم (موجوداتی بی‌ارزش

هستیم) بلکه دنیای بزرگتر در ما (به خاطر ما) در هم پیچیده می‌شود.

۲

الف) لِنْزَعَجُ ≠ فَرَحُ (ناراحت شد، خوشحال شد) (۰/۲۵)

ب) كَمَّ = تَسْرَ (پنهان کرد) (۰/۲۵)

۳

» جوان کم‌سال - جوان - پسرنوجوان سبیل درآمده - شلوار « (۰/۲۵)

۴

الثَّقَ (تونل) (۰/۲۵)

۵

الف) در بدن انسان جهان بزرگ‌تر پیچیده شده است. (۰/۵)

ب) هدف او کمک به انسان در زمینه آباد کردن و ساختن بود. (۰/۵)

ج) رسول خدا (ص) شیماء را آزاد کرد و او را به سوی قومش فرستاد. (۰/۵)

د) مسلمانان سختش را باور نکردنده پس او را نزد پیامبر (ص) برداشت. (۰/۲۵)

ه) رؤسای شرکت‌های ساخت و معدن‌ها و نیروهای مسلح برای خریدن

آن روی آورده‌اند (پیش آمدند) (۰/۲۵)

و) گنارشان تو را ناراحت نکند، زیرا ارجمندی همه برای خدا است. (۰/۷۵)

ز) هر غذایی که نام خدا بر آن ذکر نشود همانا فقط درد و مرض است. (۰/۷۵)

ح) افچار آزمایشگاه تصمیمش را در ادامه دادن کارش ضعیف نکرد.

ط) پدر او را نبوسید و پیامبر (ص) فرمود: چرا بین کودکانت فرق

می‌گذاری؟ (۰/۷۵)

ی) مردم امتی یگانه بودند، پس خداوند پیامبران را بشارت دهنده فرستاد. (۰/۷۵)

ک) از رحمت خداوند فقط قوم کافر نامید می‌شد. (۰/۷۵)

۶

الف) گزینه ۲؛ لَعْلَ: شاید (۰/۲۵)

ب) گزینه ۲؛ مُبْتَسِّمَةً: حال است (۰/۲۵)

۷

الف) گذشت، اسیر شد (۰/۲۵)

ب) احساس گناه و نالمیدی کرد. (۰/۲۵)

ج) انسانی، به خوبی انجام می‌دهد. (۰/۵)

۸

الف) منع نکن (۰/۲۵)

د) رفتار می‌کردید (۰/۲۵)

و) نفهماندی (۰/۲۵)

ح) مصرف نمی‌کنند (۰/۲۵)

ب) بریده خواهند شد (۰/۲۵)

ج) آمرزش خواسته بودم (۰/۲۵)

ه) به یاد نمی‌آورم (۰/۲۵)

ز) خودداری می‌کردیم. (۰/۲۵)

۹

الف) يُسْجَعُ (فعل اول جمله مفرد و طبق جنس فعل می‌آید) (۰/۲۵)

ب) يَشْكُرُونَ (چون به «الثَّاسُ» برمی‌گردد) (۰/۲۵)

ج) تَنْتَفِعُ: باز می‌شود (فعل برای جمع غیرانسان، «مفرد مؤنث» می‌آید) (۰/۲۵)

د) می‌آید ← يَسْتَمِعُونَ (۰/۲۵)

۱۰

«خبر» التَّافِيَةُ للجنس: أَجْمَلُ (۰/۲۵)

درس دوم الوجه النافع والوجه المضيّر

الحال (قید حالت): کلمه‌ای را که حالت اسم ماقبل خود را هنگام وقوع فعل بیان می‌کند. «حال» می‌گویند. (در زبان فارسی به آن قید حالت می‌گویند)

نَاهِيَةُ اسمی را که حالت آن بیان می شود مرجع حال می گویند. باید معرفه (دارای «ال» یا علم) باشد.

مثال جاء المعلم فرحاً (معلم، خوشحال آمد).

مراجع حال حال

تَدْهُبْ فاطمَةْ مَسِرُورَةْ (فاطمه با خوشحالی رفت).

صاحب حال

حال به صورت یک اسم یا جمله می‌آید.

حال مفرد (اسم): به صورت یک اسم نکره است که بیانگر حالت مرجع خود است.

رأيَتُ الطِّفلَ نَشِيطاً

مراجع حال حال (مفرد)

«حال» باید (منصوب «اً، ةً، يَّةً، يَّنِّي، يَّنِّيْنِ») و نکره (بدون ال) و **بر وزن** فاعل، مفعول، فَعِيل، فَعِيلٌ **یا** حرف اول آن **مُه** و حرف یکی مانده به آخر از حرف اصلی **یا** باشد.

مانند (ضاحِك - مَسْرُورٌ - وَحِيدٌ - فَرَحٌ - مُبَشِّرٌ - مُكَسِّرٌ)

مثال حال، در جمله‌ای که افعال ناقصه (کان - صار - لیس - آصبیخ) باشد نمی‌آید (خبر افعال ناقصه را با حال اشتباه نکنید)

كان التلميذ ضعيفاً.

خبر «كان» منصوب

حال جمله: هرگاه در یک عبارت دو جمله‌ای، **جمله اسمیه** دوم به اسم **معرفه** در جمله اول برگرد به جمله دوم **جمله حالیه** گویند. بین جمله حالیه و جمله قبل آن («و») می‌آید که به آن «واو حالیه» گویند و به معنی «در حالی که» است.

رَأَيْتُ الْفَلَاحَ وَ هُوَ يَجْمِعُ الْمَحْصُولَ. کشاورز را دیدم در حالی که محصول را جمع می کرد.

مرجع واقع جمله

حال حالیہ

أشاھدُ التَّلَامِيْدَ وَ هُمْ جَالِسُوْنَ فِي الصَّفِّ. دانش آموزان را می بینم در حالی که در کلاس نشسته اند.

مرجع واو حال جمله

حال حالیہ

«حال» باید از نظر جنس و عدد با مرجع حال مطابقت کند.

قامَتِ الْبَنْتَانِ بِجَوْلَةٍ عَلَمِيَّةٍ مُبْتَسِمَيْنَ.

حال

مراجع حال

رَجَعَ الْلَّاعِبُونَ مِنَ الْمُسَابِقَةِ مُبْتَسِمِينَ.

حال
جمع مذكر)

مراجع

تعيش المؤمنات في الدنيا قانعات.

حال
جمع مؤنث)

۱. أسلوب استثناء:

در هر استثناء سه رکن موجود است: ۱. مستثنی ۲. ادات استثناء ۳. مستثنی منه

مستثنی: یعنی جدا شده (کلمه‌ای که از حکم قبل خود جدا شود)

ادات استثناء: «إِلَّا» به معنی «بجز، مگر و ...» که بین مستثنی و مستثنی منه می‌آید.

مستثنی منه: کلمه‌ای که مستثنی از آن جدا شده باشد «مستثنی منه» گویند.

مثال

حَسَرَ التَّلَامِيدُ فِي صَالَةِ الْإِمْتَاحَنِ إِلَّا عَلَيْهِ۔ ← دانش آموزان به جز علی در سالن امتحان حاضر شدند.

ادات استثناء مستثنی منه

كُلُّ شَيْءٍ يَنْقُصُ بِالْإِنْفَاقِ إِلَّا الْعِلْمُ. هر چیزی جز علم با انفاق کم می‌شود.

ادات استثناء مستثنی منه

مستثنی باید اعرابش «منصوب ے» یعنی، اتی، اتی باشد.

۲. أسلوب حصر:

«حصر» به معنی اختصاص دادن (منحصر کردن) چیزی به کسی یا موضوعی.

ما فَارَ إِلَّا الصَّادِقُ ← کسی جز راستگو موفق نشد. (یا تنها راستگو موفق شد.)

«موفقیت» را فقط به شخص راستگو اختصاص یا منحصر کردیم.

۳. روش‌های حصر:

معمولًاً هنگامی که «إِلَّا» در جمله منفی باید و مستثنی منه ذکر نشود. «إِلَّا» برای استثناء نیست، بلکه برای «اختصاص و حصر» است.

ما حَفِظَ الْقَصِيْدَةَ إِنْ كَاظِمٌ ← کسی جز کاظم قصیده را حفظ نکرد. / تنها کاظم قصیده را حفظ کرد.

در این جمله «حفظ قصیده» فقط به کاظم اختصاص دارد و تنها در او منحصر می‌شود.

در اسلوب حصر می‌توان جمله را به صورت «مثبت» و «مؤکّد» با کلمه «فقط یا تنها» ترجمه کنیم.

لا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهُ: تنها خدا را پیرستید.

درس چهارم نظام الطبیعہ.

﴿ مفعول مطلق

مصدری است از جنس فعلِ جمله که برای «**تأکید** یا بیان نوع و چگونگی» انجام فعل می‌آید.

مثال

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ قَرْآنًا
مفعول مطلق فعل

الظَّفَرَ مُبِينًا
مفعول مطلق فعل

مفعول مطلق هرگز «ال» نمی‌گیرد و باید «مصدر» فعل در جمله باشد.

نوع مفعول مطلق: ۱. مفعول مطلق تأکیدی

۲. مفعول مطلق نوعی: هر گاه بعد از مفعول مطلق، **صفت** با **مضاف‌الیه** باشد، به آن مفعول مطلق نوعی می‌گویند.

مثال

إِنَّا سَعَفَرْتُ اللَّهَ إِسْتَغْفَارًا
مفعول مطلق مضاف الیه
«نوعی»

صَادِقًا
مفعول مطلق صفت
«نوعی»

اگر بعد از مفعول مطلق، بلافاصله یک فعل باید، به آن «جمله وصفی» گویند و مفعول مطلق نوعی است.

قرأتُ هذا الكتاب قراءةً تُؤثِّرُ مني
مفعول مطلق جملة وصفی
«نوعی»

۲) مفعول مطلق تأکیدی: هر گاه بعد از مفعول مطلق، **صفت و مضاف‌الیه** نباشد.

إِضِرِّوا عَلَى الْمَشَاكِلِ
مفعول مطلق امر
«تأکیدی»

﴿ ترجمهٔ مفعول مطلق:

(الف) «مفعول مطلق تأکیدی»: در ترجمهٔ مفعول مطلق تأکیدی از قیدهای تأکیدی مثل «قطعاً، مسلماً، یقیناً، بی‌گمان و ...» به کار می‌بریم.

أُذِكْرُوا اللَّهُ ذِكْرًا. (خداوند را قطعاً باد کنید).

مفعول مطلق تأکیدی

إِسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِسْتَغْفارًا. (از خدا بی‌گمان آمرزش بخواه).

مفعول مطلق تأکیدی

قید تأکیدی در ترجمهٔ مفعول مطلق باید قبل از فعل باشد.

مثال نُزِّلَ الْمُلَائِكَةُ تَنْزِيلًا

۱. قطعاً فرشتگان فرود آورده شدند.

۲. فرشتگان قطعاً فرود آورده شدند.

شماره «۲» صحیح است، چون مفعول مطلق تأکیدی است و باید فعل جمله را تأکید کند. در شماره «۱» گزینه اول کل جمله تأکید گردید.

(ب) مفعول مطلق نوعی: در صورتی که بعد از مفعول مطلق نوعی، صفت باشد. مفعول مطلق ترجمه نمی‌شود و صفت به صورت «**قید**» ترجمه می‌شود.